

hvor man kommer rundt til virkelige mennesker sådan af kød og blod, for det gør et dybt indtryk, synes jeg, at møde de folk. Det er ikke nogen, der har villet de her forløb. Det er nogle, der typisk er ramt af de her forløb, fordi de har passet deres arbejde.

Til fru Anne-Marie Meldgaard vil jeg sige, at jeg er enig i, at sygedagpenge som hovedregel er en korttidsydelse. Sådan er det jo. Vi får jo alle sammen sygedagpenge, når vi er syge, har brækket et ben eller har ondt i halsen eller har influenza. Det er helt udramatisk, og sådan er det, og så er vi bagefter tilbage i arbejde.

Så er der dem, der skal over på varige ydelser, og det er dér, problemet opstår, bl.a. også fordi der er sygdomme, hvor det tager meget lang tid at finde ud af, om det her er en varig sygdom, eller om det er noget forbigående.

Det, vi beder om med det her forslag, er at etablere sikkerheden for, at de mennesker ikke bliver taget som gidsler, indtil der er et andet system, der tager over. Det undrer mig egentlig, at Socialdemokratiet er så afvisende over for det. Da den borgerlige regering lavede det i 1982, var det under skarpe protester fra Socialdemokratiet, som jeg mener var rigtige dengang, og som jeg mener stadig er rigtige.

Tak til støtten fra fru Pia Kristensen.

Jeg synes, hr. Lars Barfoed holdt en tale, der i høj grad var en gidseltagertale.

Tak for de pæne ord fra fru Margrethe Vestager. Dét tror jeg også, at vi har behov for simpelt hen at bevæge os længere ned i de her sager. Jeg leverer gerne oplysninger, så vi kan danne os et indtryk af, hvad det er for mekanismer, der spiller ind i de her sager.

Tak til Enhedslisten.

Tak til Kristeligt Folkeparti, som dog gerne ville vente og se. Jeg synes, der udvikles sådan et nyt slogan, som Venstre og De Konservative måske også kan bruge efter dagens debat – også Kristeligt Folkeparti – nemlig: »Vent og se med V og C« – og måske også med Kristeligt Folkeparti.

Det er i nogle situationer klogt nok at vente og se. Det er ikke klogt i de her sager, og jeg beder om, at vi laver ét af to: enten etablerer den dér database, hvor vi kan skaffe os det overblik over, hvor mange sager vi faktisk taler om, eller også laver en høring, hvor Folketingets partier kan prøve at møde de her mennesker.

Jeg kan garantere, at det gør et dybt indtryk, for det er mennesker, der var så sikre på, at der var et offentligt system, der fangede op, når de

uforskyldt kom i den situation, de kom i. Det var der ikke i ganske mange tilfælde – derfor forslaget. Men det vil vi jo så få videre belyst under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 16.20

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 17/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Krarup (DF):

Hvad er indfødsret? Det er en ret, der med Ove Høegh-Guldbergs ord skal sikre, at landets børn nyder landets brød. Det er en ret, der vil fastholde, at hjemmets børn skal nyde hjemmets fordele, fordi der er forskel på børn og fremmede, på et hjem og et herberg.

Dette sigte blev yderligere understreget med 1849-grundlovens § 54, den nuværende § 44, som meddeler, at ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.

Hermed ville grundlovsfædrene, bl.a. Grundtvig, der var første formand for det første indfødsretsudvalg, sætte de allerstrengeste betingelser op omkring den fornemste gave i Danmark, nemlig at tildele fremmede indfødsret som danske.

Dette måtte under ingen omstændigheder kastes i grams. Dette måtte aldrig sjuskes igennem, men det skulle ske via en lovgivning i det danske Folketing, som sikrede grundighed, omhyg-